

CREDINȚA APOSTOLICĂ

“Să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.” — Iuda 3

Vol. I. Nr. 1

Los Angeles, Cal., Septembrie, 1906

Abonament gratuit

Cincizecimea a sosit.

Los Angelesul este Cercetat de o Trezire a Mântuirii Biblice și a Cincizecimii, așa cum se Consemnează în Cartea Faptele Apostolilor

Puterea lui Dumnezeu a tulburat acum acest oraș ca niciodată înainte. Cu siguranță, Cincizecimea a sosit și odată cu ea și dovezile Biblice: multe persoane sunt convertite, sfințite și umplute cu Duhul Sfânt, vorbirea în limbi ca și în Ziua Cincizecimii. Scenele care se derulează în fiecare zi în clădirea din Strada Azusa, în clădirile misiunilor și bisericilor din alte părți ale orașului sunt dincolo de orice descriere, iar adevărata trezire este doar la început, pe măsură ce Dumnezeu lucrează continuu mai ales cu copiii Lui, trecându-i prin Cincizecime și așezând temelii unui puternic val de mântuire în rândul celor neconvertiți.

Adunările sunt ținute într-o veche biserică Metodistă care a fost parțial transformată într-o locuință închiriată, lăsând la parter un spațiu mai larg netencuit, cu aspect ca de hambar. Aici, câteva zeci de oameni se adună în fiecare zi, având adunări în Strada Bonnie Brae seara. Autorul acestor rânduri a frecventat câteva dintre aceste adunări și fiind ceva atât de diferit de orice altceva ce văzuse el până atunci, și pentru că nu a mai auzit vreo vorbire în limbi, el le-a catalogat că fiind erezia celei de-a treia binecuvântări, crezând că așa a lămurit lucrurile. Este inutil a spune că autorul a fost constrâns la a-și cere scuze enorme, precum și la umilirea de sine, pentru a se împăca cu Dumnezeu.

În scurtă vreme, Dumnezeu a început să își manifeste puterea Lui și în curând clădirea nu a mai putut să cuprindă oamenii. Acum adunările continuă toată ziua, intrându-se în noapte, iar focul se aprinde în tot orașul și în localitățile înconjurătoare. Predicatori mândri și bine îmbrăcați vin și ei să „investigheze.” Însă, nu peste mult timp privirile lor de sus sunt înlocuite de mirare, apoi vine convingerea și foarte des îi vei găsi, în cel mai scurt timp, tăvălindu-se pe podeaua murdară, cerându-i lui Dumnezeu să îi ierte și să îi facă asemenea copilașilor.

Ar fi imposibil a se afirma cât de mulți au fost convertiți, sfințiți și umpluți cu Duhul Sfânt. Ei vin și pleacă zilnic în toate direcțiile pentru a răspândi această Evanghelie superbă.

CHEMAREA FRATELUI SEYMOUR.

Fratele W.J. Seymour are de spus următoarele lucruri în privința chemării lui în acest oraș:

„Chemarea divină m-a adus din Houston, Texas, în Los Angeles. Domnul a pus în inima unora dintre sfinții din Los Angeles să-mi scrie că au simțit că Domnul vrea să vin aici și să efectuez o lucrare, iar eu am venit pentru că am simțit că era călăuzirea Domnului. Domnul a trimis resursele și eu am venit să-mi asum responsabilitatea unei misiuni pe Strada Santa Fe, iar într-o seară au încuiat ușa și după aceea l-au adus jos pe fratele Roberts, președintele Asociației Sfințenia, ca să lămurească învățătura Botezului în Duhul Sfânt, care pur și simplu era sfințirea. El a venit, iar împreună cu el a venit o bună parte a predicatorilor sfințeniei și toți au afirmat că sfințirea era botezul în Duhul Sfânt. Numai că ei nu aveau dovada capitolului doi din Fapte, când toți ucenicii au fost umpluți cu Duhul Sfânt, vorbind în limbi după cum le dădea Duhul să vorbească. După ce președintele m-a auzit vorbind despre ce înseamnă adevăratul Botez în Duhul Sfânt, a zis că și el dorește botezul, spunându-mi să-i dau de veste când am să-l primesc. Așa că l-am primit și i-am dat de veste. Începutul Cincizecimii s-a declanșat într-o adunare ținută într-o casuță de pe Strada Bonnie Brae la numărul 214.”

SCRISOARE DE LA FRATELE PARHAM.

Fratele Chas Parham, care este liderul pus de Dumnezeu în Mișcarea Credința Apostolică, scrie din Tonganoxie, Kansas, că se așteaptă (cu voia Domnului) să ajungă în Los Angeles în 15 septembrie. Auzind că Cincizecimea a ajuns la Los Angeles, el scrie: „Mă bucur în Domnul pentru voi toți, copilașii mei, deși nu v-am văzut niciodată; dar din moment ce cunoașteți puterea Duhului Sfânt, cu toții suntem botezați de același Duh într-un singur trup. Rămâneți la un loc în unitate până am să vin la voi, apoi într-o mare strângere să ne pregătim cu toții pentru holdele de afară. Când ajung, eu doresc, numai dacă Dumnezeu nu ne călăuzește altfel, să vă întâlnesc și să vă văd pe toți care ați primit Evanghelia deplină.“

CINCIZECIMEA DIN VECHIME.

Această lucrare a început aproape cu cinci ani în urmă, care s-au împlinit în ianuarie trecut, când o grupare de oameni sub conducerea lui Chas Parham, grupare care studia Cuvântul lui Dumnezeu, au zăbovit de Rusalii în Topeka, Kansas. După ce au căutat peste tot în țară, nu au găsit nici un fel de creștini care să fi avut adevărata putere pentecostală. Astfel, ei au lăsat de o parte toate comentariile și notițele și au așteptat din partea Domnului, studiind Cuvântul Lui, iar pentru ceea ce nu au înțeles, s-au plecat pe genunchi în fața băncii și l-au rugat pe Dumnezeu să lucreze în inimile lor prin Duhul Sfânt. Au constituit un turn al rugăciunii din care rugăciunile se înălțau zi și noapte către Dumnezeu. După trei luni, o soră care fusese învățată despre sfințire în vederea botezului în Duhul Sfânt, o soră care avusese parte de o experiență scumpă și plină de dragoste și din a cărei inimă a fost smulsă toată carnalitatea, a simțit că Domnul o călăuzește ca cineva să-și pună mâinile peste capul ei ca să primească Cincizecimea. Așa că, atunci când s-au rugat, Duhul Sfânt s-a pogorât cu mare putere, iar ea a început vorbirea într-o limbă necunoscută. Faptul acesta a făcut ca toată școala biblică să fie cuprinsă de foame, iar trei seri după aceea doisprezece studenți au primit Duhul Sfânt, au prorocit și niște limbi ca de foc puteau să fie văzute deasupra capetelor lor. Atunci au avut ei parte de o experiență comparabilă cu al doilea capitol din Fapte și au putut să înțeleagă primul capitol din Efeseni.

Acum, după cinci ani, aproape 13.000 de persoane au primit această Evanghelie. Evanghelia se răspândește peste tot, până acolo încât bisericile care nu cred ajung din nou în patima veche și pierd experiența pe care o dețin. Cei care sunt mai în vârstă în această mișcare sunt mai puternici, iar semnele și minunile îi urmează.

Adunările din Los Angeles au început printr-o adunare într-o căsuță, iar Cincizecimea s-a revărsat acolo trei seri la rând. Oamenii nu aveau nimic de făcut decât să aștepte în Domnul și să-L laude, apoi începeau să vorbească în limbi, ca și la Cincizecime, iar Duhul cânta prin ei cântări de laudă.

După aceea, adunarea a fost mutată în Strada Azusa, și începând de atunci mulțimile au tot venit. Adunările încep cam pe la ora opt dimineața și cu greu pot să se încheie înainte de ora zece sau douăsprezece noaptea, iar, uneori, două sau trei ore după miezul nopții, pentru că atât de mulți sunt cei care caută, iar unii sunt ca morți când se află sub puterea lui Dumnezeu. Oamenii caută să ajungă la altarul de rugăciune și de trei ori într-o zi și rând după rând locurile trebuie eliberate și umplute cu oameni aflați în căutare. Nu putem să spunem câți au fost mântuiți, sfințiți, botezați în Duhul Sfânt și vindecați de tot felul de boli. Mulți vorbesc în limbi noi, iar alții deja sunt pe drum către meleaguri străine având darul limbii străine. Continuăm să primim mai mult din puterea lui Dumnezeu.

Mulți au renunțat la ochelarii lor, iar vederea le-a fost vindecată complet. Surzilor le-a fost redat auzul.

Un bărbat a fost vindecat de astm bronșic de care suferea de peste douăzeci de ani. Mulți au fost vindecați de boli de inimă și de boli de plămâni.

Mulți spun că Dumnezeu transmite mesajul că în curând El va mișca Los Angelesul din temelii cu un cutremur. Însă, mai întâi se va produce o trezire pentru a se da o șansă de mântuire. Acum, trezirea este în desfășurare.

Domnul a dat darul scrierii în limbi care nu au fost învățate, de asemenea darul cântatului la instrumente.

O fetiță care umbla în cârje și care suferea de tuberculoză osoasă, după cum au declarat medicii, a fost vindecată, ea și-a aruncat cârjele și a început să sară prin curte.

Peste tot în orașul acesta, Dumnezeu își ține casele în foc, pogorându-se și înduioșind, mântuind, sfințind și botezând în Duhul Sfânt.

Multe biserici se roagă pentru Cincizecime, iar Cincizecimea a sosit. Întrebarea care se pune acum este: Vor accepta Cincizecimea? Dumnezeu a răspuns într-un fel pe care bisericile nu-l căutau. Ca și în vechime, când El a venit în mod umil născut într-o iesle.

Publicațiile lumești sunt agitate și au tipărit comunicate împotriva mișcării, dar ceea ce a urmat a fost atragerea de suflete înfometate care au înțeles că diavolul nu se luptă pentru nici un lucru dacă Dumnezeu nu este prezent în lucrul respectiv. Așa că au venit și au aflat că, într-adevăr, a fost puterea lui Dumnezeu.

Isus era prea mare pentru sinagogi. El a predicat în afara sinagogilor fiindcă nu era loc pentru El înăuntru. Această mișcare penticostală este prea mare pentru a fi limitată în vreo denominațiune sau sectă. Mișcarea penticostală lucrează în afară, atrăgându-i pe toți într-o legătură a dragostei, o biserică, un trup al lui Cristos.

Un mohamedan, un sudanez din naștere, un bărbat care este translator și vorbește șaisprezece limbi, a venit la adunările din Strada Azusa și Domnul i-a transmis mesaje pe care nimeni, în afară de el, nu a putut să le înțeleagă. Acel om a identificat, a tradus și a scris într-un număr de limbi.

Un frate care fusese mediu spiritist și care era într-atât de posedat de demoni, încât nu avea odihnă, fiind chiar pe punctul de a se sinucide, a fost eliberat într-o clipită de puterea demonică. Apoi, el l-a căutat pe Dumnezeu ca să îi ceară iertare pentru păcatele sale și să fie sfințit, iar acum este plin de un alt Duh care este diferit.

O fetiță de doisprezece ani a fost sfințită într-o adunare de duminică după-masă a copiilor, iar în adunarea de seară a fost botezată în Duhul Sfânt. Când ea a fost umplută cu Duhul Sfânt, cei din apropierea ei au exclamat: „Cine poate să se îndoiască de un caz atât de clar al puterii lui Dumnezeu!“

În aproximativ o jumătate de oră, un tânăr a fost convertit, sfințit și botezat în Duhul Sfânt cu vorbire în limbi. De asemenea, el a fost vindecat de tuberculoză, așa că, atunci când s-a dus la control, medicul a spus că plămânii lui erau sănătoși. Tânărului i s-a dat să vorbească în multe limbi, i s-a dat și darul prorociei, precum și scrierea într-un număr de limbi străine, odată cu chemarea pe un meleag străin.

Multe sunt prorociile rostite în limbi neștiute și multe sunt vedeniile pe care Dumnezeu le dă privind venirea Lui cât de curând. Dar mai întâi păgânii trebuie să primească Evanghelia. O prorocie dată într-o limbă neștiută a fost tălmăcită: „Vremea este scurtă, iar Eu am să-i trimit pe mulți în mare număr în Duhul lui Dumnezeu ca să predice Evanghelia deplină în puterea Duhului.“

Aproape 150 de persoane din Los Angeles, mai multe decât în Ziua Cincizecimii, au primit darul Duhului Sfânt și dovada biblică, darul vorbiri în felurite limbi, mulți au fost mântuiți, sfințiți și nimeni nu știe cât de mulți. Oamenii caută altarul rugăciunii de trei ori pe zi și este greu să se încheie seara o socoteală a celor care sunt în căutare și a celor care sunt sub puterea lui Dumnezeu.

Când corzile pentecostale sunt atinse, începe dăruirea pentecostală. Sute de dolari au fost și sunt puse jos pentru trimiterea misionarilor și de ordinul miilor vor mai fi aduse. Nu se fac colecte pentru chirie, nu se cerșesc bani. Nu se râvnește la aurul și argintul nimănui. Aurul și argintul sunt ale lui Dumnezeu pentru a continua propria Sa lucrare. Dumnezeu poate, de asemenea, să tipărească propriile Sale publicații, fără să ceară bani sau taxă pentru abonament.

În timpul adunărilor este de remarcat că, în timp ce unii de pe rândurile din spate se opun și țin dezbateri, alții sunt la altarul de rugăciune, prăbușiți sub puterea lui Dumnezeu și desfătându-se la masa plină de bunătăți a lui Dumnezeu. Cele două duhuri se manifestă întotdeauna, dar nici o împotrivire nu poate să ucidă, nici o putere de pe pământ sau din iad nu poate să oprească lucrarea lui Dumnezeu, mai ales din moment ce El a consacrat instrumentele prin care să lucreze.

Mulți au primit darul de a cânta, precum și darul vorbirii, prin inspirația Duhului. Domnul dăruiește noi glasuri, El traduce vechile cântări în limbi noi, El dăruiește muzica interpretată de îngeri și are un cor îngeresc în care toți cântă aceeași cântare cerească în deplină armonie.

Un frate nazarinean, care a primit botezul Duhului Sfânt în propria lui casă în timpul de închinare cu familia și în timp ce încerca să vorbească celor prezenți despre Duhul Sfânt, a spus: „A fost un botez al dragostei. Ce dragoste din belșug! O astfel de milă părea că aproape m-a ucis cu dulceața ei! Oamenii nu știu ce fac când i se opun. Diavolul nu mi-a dat niciodată vreodată dulceață; el întotdeauna a încercat să mă facă să-i critic pe oameni. Acest botez ne umple cu dragoste divină.“

Darul vorbirii în limbi este oferit odată cu porunca: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.“ Domnul a dat cunoașterea limbilor celor neînvățați, limbi precum: greaca, latina, ebraica, franceza, germana, italiana, chineza, japoneza, zulu și limbi ale Africii, hindusa, bengali și dialecte ale Indiei, chippewa și alte limbi ale indienilor, eschimoșilor, limbajul surdo-mușilor, de fapt, Duhul Sfânt vorbește toate limbile lumii prin copiii Lui.

Un slujitor spune că Dumnezeu i-a arătat în urmă cu douăzeci de ani că planul divin pentru misionari a fost ca ei să primească darul vorbirii în limbi fie înainte de plecarea lor, fie în drum spre acele meleaguri străine. Trebuie să fie un semn pentru păgâni că mesajul este al lui Dumnezeu. Darul vorbirii în limbi poate să fie folosit numai după cum dă Duhul să se vorbească. Darul acesta nu poate să fie învățat ca limbile materne, ci Domnul preia controlul organelor vorbirii după placul Său. Dincolo de orice îndoială, este mesajul lui Dumnezeu.

În timpul unei adunări la Monrovia, un predicator care într-o vreme a fost folosit de Dumnezeu în Grupurile Cincizecimii (Pentecost Bands) sub coordonarea lui Vivian Dake, dar care s-a răcit, a fost revendicat de Dumnezeu, sfințit și umplut cu Duhul Sfânt. Când puterea lui Dumnezeu s-a pogorât peste el, fiul lui în vârstă de opt ani era pe genunchi în spatele lui. Băiatul căuta mai de înainte și a obținut o inimă curată, iar când Duhul Sfânt s-a pogorât peste tatăl său, s-a pogorât și peste el, mâinile au început să-i tremure și a cântat în limbi.

Fratele Campbell, un frate nazarinean în vârstă de 83 de ani, care de 53 de ani îi slujește Domnului, a primit botezul Duhului Sfânt și darul vorbirii în limbi pe când era acasă. Fiul său, care era medic, a fost chemat și a venit să vadă dacă fratele nu era bolnav, dar a constatat că l-a găsit plin de fericire în Domnul. Nu doar bărbați și femei în vârstă au parte de primirea Cincizecimii lor. Viola Price, o fetiță neagră, de opt ani și orfană, a primit darul vorbirii în limbi.

Doamna Lucy F. Farrow, slujnica unsă a lui Dumnezeu, care a sosit în urmă cu patru luni din Houston, Texas în Los Angeles, aducând Evanghelia deplină, și pe care Dumnezeu a folosit-o mult timp punându-și mâinile peste

mulți care au primit Cincizecimea și darul vorbirii în limbi, s-a întors în Houston, pe ruta Norfolk, Virginia. Aceasta este vechea ei locuință pe care a părăsit-o ca fetiță, fiind vândută ca sclavă în sud. Acum, ea simte că Domnul o cheamă înapoi. Sora Farrow, Fratele W.J. Seymour și Fratele J.A. Warren au fost cei trei pe care Domnul i-a trimis din Houston ca mesageri ai Evangheliei depline.

Pagina 2

CREDINȚA APOSTOLICĂ

Strada Azusa nr. 312

Publicată de

MIȘCAREA CREDINȚA APOSTOLICĂ

din Los Angeles.

Adresați toate comunicările Credinței Apostolice, Strada Azusa nr. 312.

Întrucât nu am întocmit o listă a abonamentelor plătite nu avem dreptul la taxe poștale de clasa a doua. Publicațiile vor fi trimise la orice adresă în cantitățile necesare, după cum Domnul ne asigură mijloacele.

MIȘCAREA CREDINȚA APOSTOLICĂ.

Militează pentru restabilirea credinței care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna – vechea religie, adunări de tabără, treziri spirituale, lucrarea pe străzi și din închisori și unitate creștină pretutindeni.

Învățătura despre pocăință – Marcu 1:14,15.

Întristarea, după voia lui Dumnezeu, față de păcat – Matei 9:13; 2 Cor.7:9,11; Fapte 3:19; 17:30,31.

Mărturisirea păcatelor – Luca 15:21 și Luca 18:13.

Părăsirea căilor păcătoase – Isaia 55:7; Iona 3:8; Proverbe 28:13.

Restituirea – Ezechiel 33:15; Luca 19:8.

Credința în Isus Cristos.

Prima lucrare – Neprihănirea este acel act al harului liber consimțit al lui Dumnezeu prin care primim iertarea păcatelor. Fapte 10:42,43; Romani 3:25.

A doua lucrare – Sfințirea este a doua și ultima lucrare a harului. Sfințirea este acel act al harului liber consimțit al lui Dumnezeu prin care El ne sfințește. Ioan 17:15,17 – „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.” 1 Tes. 4:3; 1 Tes. 5:23; Evrei 13:12; Evrei 2:11; Evrei 12:14.

Sfințirea este curățirea pentru a face pe cineva să fie sfânt. Ucenicii au fost sfințiți înainte de Ziua Cincizecimii. Printr-o atentă studiere a Scripturii veți alfa că așa este și astăzi. „Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.” (Ioan 15:3; 13:10) „După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: "Luați Duh Sfânt!"” (Ioan 20:21,22). Voi știți că, dacă nu ar fi fost curați, ucenicii nu ar fi avut cum să primească Duhul. Isus a curățit și a îndepărtat orice îndoială din Biserica Sa înainte ca El să se fi întors înapoi în slavă.

Botezul Duhului Sfânt este un dar de putere peste viața sfințită; așa că, atunci când îl primim avem aceeași dovadă ca și dovada primită de ucenici în Ziua de Rusalii (Fapte 2:3,4), vorbirea în limbi noi. De asemenea, Fapte 10:45,46; 19:6; 1 Cor.14:21. „Aruncați-vă ochii printre neamuri și priviți, uimiți-vă și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare pe care n-ați crede-o, dacă v-ar povesti-o cineva!”

Căutarea vindecării – Cel care caută vindecarea trebuie să creadă că Dumnezeu poate să vindece: „Eu sunt Domnul care te vindecă.” (Exodul 15:26). Iacov 5:14; Ps.103:3; 2 Împărați 20:5; Matei 8:16,17; Marcu 16:16-18.

Cel care caută vindecarea trebuie să creadă că Dumnezeu poate să vindece. „Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeul oricărei făpturi. Este ceva de mirat din partea Mea?” (Ieremia 32:27).

Prea mulți au confundat harul Sfințirii cu îmbrăcarea cu Putere sau Botezul Duhului Sfânt; alții au considerat „ungerea care rămâne în voi” ca fiind botezul și nu au mai reușit să ajungă la slava și puterea unei Cincizecimi adevărate.

Sângele lui Isus nu va șterge nici un păcat dintre un om și alt om pe care ei pot să-l îndrepte; dar dacă noi nu putem să îndreptăm lucrurile rele, Sângele lui Isus le acoperă cu bunăvoință. (Matei 5:23,24).

Noi nu luptăm cu oamenii sau cu bisericile, ci căutăm să înlocuim formalitățile moarte, crezurile și fanatismul sălbatic cu creștinismul viu și practic. „Dragoste, Credință, Unitate” constituie parolele noastre, iar „Biruința prin Sângele Ispășitor” este strigătul nostru de luptă. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt adevărate. El a spus: „Ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri.” Dintr-o mână de creștini care au rămas lângă cruce, atunci când au năpădit încercările și descurajările, Dumnezeu a ridicat o puternică armată.

Un redactor din Salem, Oregon, Păstorul M.L. Ryan, scrie: „Când am terminat de citit scrisoarea ta despre ceea ce făcea Dumnezeu în Los Angeles, am căzut pe genunchi în agonie spre Dumnezeu într-un suflet explodând de admirație; o imensă și binecuvântată convingere m-a cuprins, am dat buzna afară din birou strigând și laudând pe Dumnezeu. Focul mi-a lovit sufletul. Atunci am citit altora minunatele lucrări ale lui Dumnezeu din Los Angeles și o mică mulțime s-a adunat în jurul meu; și ei, de asemenea, au fost cuprinși în flacăra duhului din scrisoare, unii au strigat, iar alții au plâns.”

Ucenicii așteptau ca Isus să-și întemeieze împărăția Sa de o mie de ani la prima Lui venire, iar ei se așteptau să împărățească cu El în Ierusalim. Când s-au dus pe Muntele Măslinilor ei L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” El a spus: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi.” Când au primit Duhul Sfânt, El i-a învățat despre lucrurile care aveau să vină. Iubiților, nu vă încurcați singuri teoretizând, și nu vă depărtați de Ierusalim, iar Duhul Sfânt vă va da lumină în privința Cuvântului lui Dumnezeu și voi îl veți vedea exact așa cum este. El vă va descoperi întreg Cuvântul din Geneza la Apocalipsa.

PREȚIOASA ISPĂȘIRE.

Copii ai lui Dumnezeu, părtași ai prețioasei ispășiri, să cercetăm și să vedem ce se află în ea pentru noi.

În primul rând. Prin ispășirea aceasta primim iertarea păcatelor.

În al doilea rând. Primim sfințirea prin sângele lui Isus. „De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.” Fiind sfințiți de tot păcatul original, noi devenim fiii ai lui Dumnezeu. „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-l este rușine să-i numească "frați"” (Evrei 2:11). (Se pare că lui Isus i-ar fi rușine să îi numească frați, dacă nu ar fi sfințiți.) După aceea, nici ție nu îți va fi rușine să le spui oamenilor și demonilor că tu ești sfințit și că trăiești o viață curată și sfântă eliberat de păcat, o viață care îți dă putere împotriva lumii, a firii și a diavolului. Diavolului nu îi place acest fel de mărturie. Prin intermediul acestei prețioase ispășiri, avem izbăvire din toate păcatele, deși trăim în această lume veche, ni se permite să ședem în locurile cerești în Cristos Isus.

În al treilea rând. Vindecarea trupurilor noastre. Neputința și boala sunt distruse prin prețioasa ispășire a lui Isus. O, cât de mult se cuvine să cinstim rănile lui Isus, fiindcă „prin rănile Lui suntem tămăduiți.” Cât de mult se cuvine să cinstim prețiosul trup pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume, nu punându-l pur și simplu deoparte, ci sfințindu-l cu adevărat, sufletul, trupul și duhul, liber de neputință, de boli și de orice altceva care vine de la diavolul. Un trup care nu a cunoscut păcatul și boala a fost dat pentru aceste trupuri imperfecte ale noastre. Ispășirea nu este doar pentru sfințirea sufletelor noastre, ci și pentru sfințirea trupurilor noastre care au moștenit boala. Nu contează ce anume este prezent în sânge.

Fiecare picătură de sânge pe care am primit-o de la mamele noastre este necurată. Boala se naște într-un copil exact la fel cum păcatul original se naște într-un copil. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Orice boală este de la diavolul.

Omul în Grădina Eden a fost nepătat și fericit și nu a cunoscut boala până când un musafir nesfințit a venit în grădină. De atunci, tot sistemul omului a fost otrăvit și a pătruns în sângele întregii familii omenești de-a lungul veacurilor până când Dumnezeu i-a vorbit poporului Său zicându-le: „Eu sunt Domnul care te vindecă.“ Copiii lui Israel au practicat vindecarea divină. David, după ce a fost vindecat de reumatism, (pe care este posibil să-l fi dobândit cât timp a trăit în peșteri unde se ascundea de cei care-l urmăreau) a mărturisit zicând: „Binecuvântă, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale.“ David știa ce înseamnă a fi vindecat. Vindecarea a continuat în poporul lui Dumnezeu până când inima lui Solomon a fost întoarsă de către soțiile lui străine, el implicându-se în magie neagră și în practica celor care vorbesc cu cei din lumea duhurilor urmându-i și pângărindu-se astfel. Dumnezeu fusese vindecătorul lor, iar după ce au pierdut Duhul, ei s-au întors spre brațul de carne ca să găsească ceva care să le vindece bolile.

Mulțumiri să-i fie aduse lui Dumnezeu că avem un Cristos viu printre noi ca să vindece bolile noastre. El va tămădui fiecare caz. Profetul a zis: „Prin rănilor Lui suntem tămăduiți.“ Și aceasta s-a împlinit când Isus a venit. De asemenea, „El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui.“ (Ceea ce înseamnă boli, după cum ne spun toți traducătorii.) Acum, dacă Isus a purtat bolile noastre, de ce trebuie să le îndurăm și noi? Astfel avem parte de mântuire deplină prin ispășirea lui Isus.

În al patrulea rând. Peste viața noastră sfințită primim botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Îl primim pe Cristos Cel întronat și încoronat în inimile noastre. Să-l înălțăm pe Cristos în lume în toată plinătatea Lui, nu doar în vindecări și mântuirea din toate păcatele, dar și în puterea Lui de a vorbi toate limbile din lume. Pentru a face aceasta avem nevoie să fim învredniciți de către Cele Trei Persoane Divine.

Noi, cei care suntem mesagerii acestei prețioase ispășiri, se cuvine să o propovăduim în întregime, și-anume: mântuire, sfințire, vindecare, botezul Duhului Sfânt și semnele însoțitoare. „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare?“ Acum, Dumnezeu își confirmă Cuvântul Său dându-ne semnele și minunile care însoțesc propovăduirea Evangheliei depline în Los Angeles. W.J. Seymour.

VESTEA BUNĂ SE RĂSPÂNDEȘTE.

Oameni din toată țara trimit scrisori prin intermediul cărora întreabă, fiindcă au auzit că Cincizecimea a sosit în Los Angeles. Unii au parcurs distanțe mari și au mărturisit că nici pe jumătate nu li s-a spus despre aceasta. Prin această publicație noi răspundem la întrebări, fiindcă este cu neputință să le scriem tuturor. Sufletele sunt înfometate peste tot în țară.

LIMBILE CA SEMN.

Omul este o ființă decăzută și drept urmare nu poate să primească lucrurile împărăției cerurilor, fiindcă acestea sunt duhovnicești și „pentru el sunt o nebunie.“ Omul trebuie să fie născut din nou ca să-l înțeleagă pe Dumnezeu și Cuvântul Lui. Dumnezeu recunoaște acest lucru, iar de-a lungul tuturor veacurilor El a dat semne și minuni pentru a-l deștepta pe om din moartea spirituală îndreptându-l spre a-l căuta pe Dumnezeu.

Dacă veți deschide Biblia la Marcu 16:14, veți citi următoarele: „În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviați.“ Vedeți că aceștia, după ce fuseseră personal cu Isus vreme de trei ani, și după ce au fost martori ai puterii Sale la învierea unora din morți și la înfăptuirea a tot felul de minuni, în doar câteva ceasuri, după răstignirea Lui, ei au lăsat ca Satan să le împietrească inimile și să-i umple de necredință. De asemenea, ei au fost sfințiți, după cum citim în Ioan 17:17, Isus s-a rugat pentru ei: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.“ Fără îndoială, această rugăciune a primit răspuns, fiindcă Isus nu s-a rugat în zadar, niciodată. În Ioan 20:22, citim astfel: „Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.“ Iar în Ioan 20:22, citim: „După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!“ Comparând Evanghelia după Marcu la care s-a făcut referire mai sus cu acest mesaj al lui Ioan, care tocmai a fost citat, credem că ambele rostiri ale lui Isus au fost exprimate la aceeași întâlnire cu ucenicii și după ce i-a muștră pentru împietrirea inimii lor, El a suflat peste ei Duh Sfânt ca să-i sprijine până la Cincizecime. Ucenicii au primit ungera, asemenea multor suflete sfințite care primesc ungera azi, suflete aflate în căutarea unei adevărate Cincizecimi personale, adevărate.

Tot atunci, Isus le-a zis (Marcu 16:16,17), „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi.“

Aici se vorbește despre credință, despre botez și despre proba convingătoare dată pentru ca tu să dovedești că deții acea credință și acel botez. Această parte din Scriptură proclamă limpede că aceste semne îi VOR însoți pe ce cei care cred.

De asemenea, citim în epistolele lui Pavel către Corinteni că el vorbește despre nouă daruri specifice în Duhul Sfânt. Apoi, cercetând Cuvântul, aflăm că opt dintre aceste daruri existau în biserică înainte de Ziua Cincizecimii, darul vorbirii în limbi din Ziua Cincizecimii fiind puterea care a produs fiori mulțimii.

„Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită (cu mintea tulburată); pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: "Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut? Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: "Ce vrea să zică aceasta?" Dar alții își băteau joc și ziceau: "Sunt plini de must!" Atunci Petru s-a sculat în picioare, cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis: "Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: "În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!" – Fapte 2:6, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

În Luca 24:49, Isus le-a spus ucenicilor Săi următoarele cuvinte: „Dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.“

„Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, "pe care", le-a zis El, "ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt." Deci apostolii, pe când erau strănși laolaltă, L-au întrebat: "Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?" El le-a răspuns: "Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului." – Fapte 1:4-8

Ucenicii s-au supus acestei porunci, iar Fapte 2:4 consemnează: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.“ Vedem că ei TOȚI au vorbit în alte limbi.

Dacă veți deschide acum la Fapte 10 și citiți povestirea despre Petru și Corneliu, veți vedea că vorbirea în limbi a fost semnul sau dovada pentru Petru că neamurile au primit Duhul Sfânt. Petru a predicat Cuvântul, iar ei au fost curățiți prin Cuvânt, asemenea ucenicilor înainte de Ziua Cincizecimii. Aceasta a fost o doză, întocmai ca un medicament, greu de luat pentru Petru, el fiind evreu și fiind învățat că neamurile ar fi fost câini și necurați. Dumnezeu i-a dat mai înainte lui Petru o viziune a unei mari fețe de masă care se cobora din Cer, plină cu tot felul de animale necurate, însoțită de porunca: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.“ Propovăduirea despre Isus făcută neamurilor constituia o parte a mâncatului, dar Petru s-a supus, iar semnele Cincizecimii au urmat (Fapte 10:46): „Căci îi auzeau vorbind în limbi și măbind pe Dumnezeu.“

Dacă deschideți Biblia la Fapte 19:1-6, veți afla că, la aproximativ douăzeci și nouă de ani după Cincizecime, Pavel a găsit niște ucenici la Efes care nu primiseră Cincizecimea lor. El le-a propovăduit Cuvântul și le-a explicat despre imensele lor privilegii din Evanghelie. „Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, și vorbeau în alte limbi și proceau.“ - Fapte 19:6.

O, cât de nechibzuiți am fost mulți dintre noi în lumina clară a Cuvântului lui Dumnezeu. Noi fugeam de binecuvântările și de ungerea puterii lui Dumnezeu, în loc să așteptăm până când dovada Biblică a Cincizecimii avea să vină.

Sora Wettosh, o soră nemțoaică din Pasadena, care se afla în întunericul Catolicismului și în mare suferință fizică în urmă cu aproape un an, dar care în chip minunat a fost mântuită și vindecată, a fost botezată în Duhul Sfânt, a primit darul vorbirii în limbi și a plecat ca să răspândească Evanghelia. Destinația ei a fost Reno, Nevada.

Los Angeles, 12 august 1906. Prin prezenta se confirmă că fiica mea, domnișoara S.P. Knapp, cu domiciliul pe Bulevardul 56 colț cu Strada Alameda, a fost vindecată de tuberculoză de către Dumnezeu la data mai sus menționată, Duhul Domnului lucrând ca răspuns la rugăciune printr-un indian-mexican sărac. Pentru informații, întrebați de Frank Gail, de la Spălătoria Troy, al 14-lea colț la intersecția cu Main, Los Angeles.

Într-o gospodărie de pe Bulevardul Morton, din cartierul Elisian Heights, câteva suflete au fost botezate în Duhul Sfânt, iar un frate, George Hock, care fusese orb complet de mai bine de un an și jumătate, a fost mântuit și după aceea și-a primit vederea. Acum, el poate să citească, iar rudeniile și prietenii lui, cărora ne le venea să creadă, acum sunt cuprinși de uimire și răspândesc lucrarea aceasta pretutindeni.

Bastoane, cârje, sticlucțe cu medicamente și ochelari sunt obiecte aruncate de o parte, ca urmare a faptului că Dumnezeu vindecă. Aceasta este calea sigură. Nu este nevoie să mai păstrezi vreo cârje învechită sau sticlucțe cu orice fel de medicamente după ce Dumnezeu te vindecă. Unii, pentru că au păstrat astfel de lucruri, drept suvenir, au fost ispitiți să le folosească din nou și astfel și-au pierdut vindecarea.

Isus a spus: „Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.“ Domnul arată semne în Los Angeles, și totuși unii se îndoiesc, asemeni lui Filip. Dacă nu poți să înțelegi, ia în considerare doar Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul a spus: „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.“ Credeți cel puțin pentru lucrările acestea. Dumnezeu își confirmă Cuvântul cu semnele care-L însoțesc.

Un tânăr care doar cu un an în urmă era ocnaș, acum este botezat în Duhul Sfânt și predică pretutindeni. Tânărul era catolic, dar Dumnezeu a scos tot catolicismul din el. Acum, el le spune catolicilor să-și cumpere propriile lor Biblii, iar protestanților să ajungă la Dumnezeu și să nu se bazeze pe predicatori. El este un tânăr puternic, bine făcut, dar Dumnezeu în așa fel a scos dorința de bătaie din el încât, atunci când a fost lovit și scuipat în față, el s-a dus acasă și fost atât de binecuvântat că s-a rugat toată noaptea, zicând că îi iubește pe oamenii care l-au persecutat mai mult decât dacă ei i-ar fi cerut să se roage pentru ei.

În timpul serviciului de propovăduire a Evangheliei, Duhul Sfânt s-a pogorât peste predicator, iar el a sărit pe picioare strigând: „Aleluia!“ și imediat a vorbit în limbi. El vorbește în Zulu și în alte limbi mult mai cursiv decât în engleză și tălmăcește în timp ce vorbește. De atunci, Domnul îl folosește ca să miște un oraș întreg. El este plin de iubire divină. La început, familia lui s-a înfricat văzându-l vorbind în limbi, credeau că și-a pierdut mințile, dar când soția lui și copiii lui au simțit atracția și iubirea divină pe care Duhul Sfânt o așează în inimile oamenilor, cu toții au spus: „Tata nu a fost niciodată în viața lui mai sănătos ca acum.“

Pagina 3

CREDINȚA APOSTOLICĂ

DE LA UN MISIONAR ÎN AFRICA.

Fratele S.J. Mead, care a fost trimis în Africa de către Bishop Taylor în anul 1885, participase la adunări timp de câteva săptămâni. El are de spus, în privința felului în care Dumnezeu a tratat cu el, următoarele:

„Inima mea îl laudă pe Dumnezeu, urmând călăuzirea Duhului Său Sfânt, din ultimul sfert de veac, când pentru prima dată am căutat să aflu și să înfăptuiesc voia Lui binecuvântată. Chemarea mea în Africa din 1884; gândul binecuvântat de a merge în Numele Lui, plin de atâta mângâiere și biruință; și totuși chemarea în țara mea natală și în civilizație e mai minunată și binecuvântată. Smerirea în liniște în prezența Duhului Sfânt și a-l lăsa pe El să mă învețe și să-mi arate. Am descoperit că este atât de adevărat, El este numai dragoste „și în El nu este întuneric.“ Sufletul meu geme în dimineața aceasta ca Duhul Sfânt să dețină controlul desăvârșit al templului Său. Noi, adeseori, împiedicăm binecuvântata curtare și puterea dragostei Lui prin curentele contrare și gândurile minții noastre umane. Dumnezeu să ne ajute să fim mici în proprii noștri ochi, dar nu excesiv de neliniștiți de a sluji mult, ci de a-l iubi pe El cu toată inima noastră, cu toată mintea și tăria noastră. Simplitatea iubirii Sale în inimile noastre împlinește lucrarea printre păgâni. Scumpii copii ai lui Ham își întind brațele după dragostea care se manifestă în fiii lui Dumnezeu. Adeseori, lacrimile îmi umplu ochii, gândind-mă la simplitatea

și bunăvoința lor față de noi, în anii locuirii noastre printre ei. Odată, în timp ce mergeam la Conferința noastră Anuală, la o distanță de peste 150 de kilometri de unde eram eu situat și până la Malange, ne-am întâlnit des cu o femeie sclavă, care ne găzduia pe timpul nopții, și care a avut multă bunăvoință față de noi. Ea asculta atent povestirea despre Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul întregii lumi și zicea: „Spunemi-o din nou“, atunci eu repetam din nou, iar după aceea avea să-mi zică să o mai spun încă o dată; După aceea ea zis: „Spunemi-o pe degete.“ Eu i-am zis: „Ridică-ți mâna.“ I-am îndoit primul deget și i-am spus că asta înseamnă că Fiul lui Dumnezeu a murit pentru ea, că și-a vărsat sângele Său pentru păcatele ei; apoi, i-am îndoit al doilea deget, care însemna că dacă tu crezi, atunci El te va duce în casa Lui, unde nu este moarte, nu sunt plânsete, nici biciuiri, nici dureri; acum îndoiaie al treilea deget, aceasta înseamnă că, dacă nu crezi, vei fi obligată să trăiești într-o țară în care este tristețe, durere, moarte și plânsete pentru totdeauna. Ea a repetat toate acestea, din nou și din nou, iar noi am putut să vedem adevărul pătrunzând în inima ei. Multă vreme nu am mai văzut-o; satul ei luase foc, sătenii s-au mutat undeva departe, iar persoana ei nu mai era în mintea noastră. Într-o zi era agitație la intrarea în anexa Misiunii. Atunci am văzut-o pe aceeași femeie sclavă, alergând în curte, ținând un băiat de mână. La început nu am cunoscut-o, dar ea a strigat către mine: „Nu mă cunoști?“ Mi-am amintit de lecția pe degete, iar ea mi-a repetat-o zicând: „Acum știu că ce ai spus despre Fiul lui Dumnezeu este adevărat. Îl vezi pe băiatul meu“ – pe care continua să-l tragă de mână. „Era pe moarte din cauza variolei și eu l-am rugat pe același Isus să îl facă bine, iar Isus l-a făcut bine.“ Lăudat să fie Dumnezeu, se poate că femeia aceea va fi propovăduit adevărul fundamental al Evangheliei la mai multe suflete din Africa decât am propovăduit eu. Fratele meu, dacă dragostea și credința noastră ar fi cu mult mai simplă, să-l credem pe Dumnezeu pe Cuvântul Său, viața noastră ar fi plină de strălucirea soarelui, ar lumina și ar străluci în locurile întunecate pe care păcatul le-a produs pe minunatul pământ al lui Dumnezeu.“

Dumnezeu l-a chemat pe fratele Mead și pe soția acestuia din partea centrală a Africii la Los Angeles ca să aibă Cincizecimea lor. Ei recunosc unele dintre limbile vorbite ca fiind dialecte din Africa. Când Dumnezeu i-a echipat pe deplin ei se vor întoarce la munca lor de dragoste.

FĂRĂ FUND.

Întâlnim multe suflete oneste în zilele acestea care au iluzia că au comis păcatul de neiertat. Întâmplarea care urmează trebuie să fie o încurajare pentru astfel de suflete.

Un copil al lui Dumnezeu a fost atacat de dușman cu sugestia că ea, sora, a fost lepădată de Dumnezeu și că a comis păcatul de neiertat. Pe atunci, sora era în câmpul de misiune din Sud, separată de alți lucrători creștini; și fără vreo cauză evidentă, marele dușman, care l-a ispitit pe Mântuitorul nostru, i-a spus că Dumnezeu o urăște. Cuvintele: „Dumnezeu te urăște“ păreau a fi strigate încontinuu în urechile ei, iar sora nu putea să scape de ele. Ea și-a pierdut credința și l-a crezut pe dușman, fără să-i cunoască puterea. Următoarea sugestie a fost: „Aruncă-te în râu.“ Sora stătea și privea spre apa întunecată, dar gândul la scumpa ei mamă a făcut-o să se răzgândească.

Sora a revenit în camera ei și trântindu-se jos a adormit și a avut un vis. Părea că sora se afla pe un vapor pe care toată lumea se bucura și îl lăuda pe Dumnezeu, în afară de ea. Sora l-a auzit pe căpitan strigând către cârmaci: „Sondează adâncimile și compară-le cu dragostea lui Dumnezeu.“ Adâncimile au fost măsurate și răspunsul a venit înapoi: „Fără fund! Fără fund!“ Sora s-a trezit într-un ocean al dragostei lui Dumnezeu, tot întunericul a trecut și strigătul din urechile ei era: „Fără fund!“ De atunci, sora a fost ani la rând prezentă în lucrarea Evangheliei pe ambele maluri ale oceanului.

O domnișoară care venise la adunare și care nu era mântuită, s-a adus la altarul de rugăciune în timpul predicii, aflată sub o puternică cercetare și convingere, a fost mântuită după vreo cinci minute. Înainte ca adunarea din seara aceea să se încheie, ea a fost sfințită și botezată în Duhul Sfânt, pimind darul vorbirii și cântării în limba chineză prin Duhul. Mama ei urmând-o la altarul de rugăciune a fost și ea mântuită, sfințită, botezată în Duhul Sfânt, vindecată de astm și de o boală de inimă despre care medicii spuneau că nu se puteau vindeca.

DOUĂ LUCRĂRI ALE HARULUI ȘI DARUL DUHULUI SFÂNT.

Noi predicăm pocăința vremurilor străvechi, convertirea vremurilor străvechi, sfințirea din vremurile străvechi și botezul Duhului Sfânt al vremurilor străvechi, care este dar de putere peste viața sfințită, iar Dumnezeu implică darul vorbirii în limbi.

1. Mântuirea are de-a face cu păcatele noastre concrete. Când venim la Dumnezeu și ne pocăim, El spală toată vina și murdăria inimilor noastre, iar noi suntem neprihăniți, curați ca un nou-născut care nu a păcătuit niciodată. Nu mai suntem condamnați. Putem să umblăm cu Isus și putem să trăim o viață sfântă înaintea Domnului, dacă umblăm în Duhul.

2. Sfințirea este a doua și ultima lucrare a harului. După ce suntem mântuiți, avem de purtat două bătălii. Există păcat înăuntru și există păcat în afară. Există o stare de război, determinată de vechiul păcat moștenit. Când Dumnezeu aduce Cuvântul, „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră,” noi trebuie să acceptăm Cuvântul, apoi intervine sângele (lui Cristos – n.trad.) care îndepărtează tot păcatul moștenit. În sufletul tău totul este ceresc; ești un fiu al lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu mărturisește în inima ta că ești sfințit.

3. Duhul începe atunci și acolo să ne conducă la Botezul Duhului Sfânt. Acum, ca și fiu al lui Dumnezeu, trebuie să intri în posesia arvunei moștenirii tale. După ce deții o mărturie clară a celor două lucrări ale harului în inima ta, poți să primești darul lui Dumnezeu, care este un dar gratuit, fără pocăință. Roagă-te pentru puterea Duhului Sfânt, iar Dumnezeu îți va da o limbă nouă. Este privilegiul fiecăruia de a fi umplut cu Duhul Sfânt. Este pentru fiecare copil care continuă să creadă.

MĂRTURIA EVANGHELISTULUI McCONNELL.

În urmă cu aproximativ 28 de ani, m-am dus la o adunare pentru a o dezmembra, iar Domnul m-a dezmembrat pe mine. În privința convertirii mele nu am putut niciodată să mă îndoiesc. Am fost chemat să predic și am refuzat, și am continuat așa câțiva ani încercând să evadesc de la chemare. În cele din urmă m-am supus Domnului și am pornit la treabă să lucrez pentru El, dar nu să predic. Domnul mi-a sfințit sufletul. Atunci am început să încerc să predic. Cam după vreo doi ani, Domnul mi-a apărut într-un vis. El m-a umplut într-atât cu Duhul Lui, încât oamenii nu au fost în stare să se ridice înaintea mea, pentru o vreme. După câteva zile, Domnul mi-a spus să renunț la îndeletnicirea mea, să-i aduc Lui la cunoștință nevoile mele, iar nu oamenilor. Și m-am supus. Domnul mi-a purtat de grijă în orice privință, și a fost cu mine în adunările de trezire spirituală, vindecându-i pe mulți pentru care m-am rugat. Însă am auzit despre oameni că primesc Duhul Sfânt și că vorbesc în limbi. Am venit în Los Angeles ca să fac investigații, și am constatat că era un adevăr, și cu sinceritate am început să-L caut pe Domnul pentru botezul în Duhul Sfânt. Iar Domnul, cunoscându-mi inima, s-a pogorât și a pus stăpânire pe mine, iar eu am vorbit cu limba care mi s-a dat. Vreau să spun fiecărei persoane, puneți-l pe Dumnezeu la încercare și nu veți tăgădui niciodată botezul Duhului Sfânt.

ACEEAȘI METODĂ VECHĂ.

Se spune despre lucrarea din Los Angeles că „s-a născut într-o iesle și că a înviat într-un hambar.” Mulți îl laudă pe Dumnezeu pentru vechea clădire, asemănătoare cu un hambar, situată pe Strada Azusa, și pentru vechea platformă din scânduri alături de care respectivii au îngenuncheat pe rumeguș când Dumnezeu i-a mântuit, sfințit și botezat în Duhul Sfânt. Cei care îl cunosc pe Dumnezeu simt prezența Lui imediat ce trec pragul. „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi!” Acesta este Nazaretul Los Angelesului. Unii au venit în locul acesta parcurgând distanțe lungi, călăuziți de Domnul, iar cel smerit a fost întotdeauna mult binecuvântat. Lucrarea a început în rândul oamenilor de culoare. Dumnezeu a botezat câteva femei spălate prin sfințire în Duhul Sfânt, femei care sunt mult folosite de Dumnezeu. Prima femeie albă care a primit Cincizecimea și darul vorbirii în limbi din Los Angeles a fost domnișoara Evans care acum este în lucrare în Oakland. De atunci au venit mulțimi de oameni. Dumnezeu nu face diferențe de naționalitate: etiopieni, chinezi, indieni, mexicani și alte naționalități se închină împreună.

LINIA CREDINȚEI PENTICOSTALE.

Există o mulțime sau poate chiar mai mult de o mulțime de lucrători creștini care își consacră timpul lor mântuirii sufletelor, fiind chemați de Dumnezeu din alte ocupații de angajare pentru a-și consacra timpul în rugăciune pentru cei bolnavi, pentru propovăduire, trudind împreună cu sufletele la altarul de rugăciune, etc. Noi credem în linia credinței pentru lucrătorii creștini, iar colecte nu se fac. Pe parcursul celor patru luni, adunările s-au ținut constant, și totuși, lucrând zi și noapte, fără pungă sau traistă, lucrătorii au fost bine întreținuți, asigurându-li-se hrană și veșminte. Lucrători care au primit chemarea pentru țări străine pleacă afară, Domnul asigurându-le mijloacele, fără să fie nevoie ca acestea să fie prezentate. Cei care dăruiesc, dau după cum Domnul le vorbește și nu doresc ca numele lor să fie menționate. Este un timp nepotrivit în aceste ultime zile pentru a aduna comori pe pământ. Când Domnul vorbește, este o binecuvântare pentru acei care I se supun, însă noi nu râvnim nici la aurul, nici la argintul, nici la veșmintele cuiva.

O soră care a fost chemată în Oakland a avut credința încercată în privința costului biletului de călătorie. Pe măsură ce timpul plecării se apropia ea încă nu primise banii. În noaptea aceea a fost răpită în Duhul și când Domnul a adus-o înapoi în trup, a auzit următoarele cuvinte: „Dacă pot să te duc în jurul Los Angelesului fără trup, atunci pot să te duc în Oakland și fără bani de călătorie.“ Astfel, în ziua aceea ea a primit banii.

FOC CĂZÂND LA HERMON.

Hermon este o mică așezare a Metodistilor Liberi situată pe dealurile de lângă Los Angeles. La adunările pentru rugăciune care se țin acolo într-o casă, Duhul Sfânt își manifestă prezența în mod extraordinar. În mare măsură, oamenii bisericii stau la o parte, dar Dumnezeu răstoarnă toată opoziția.

Într-o adunare, ținută recent într-o casă chiar de lângă biserică, una dintre surori a fost botezată în Duhul Sfânt la portalul din față. Ea cade sub puterea lui Dumnezeu timp de aproape două ore, laudându-l pe Dumnezeu și vorbind într-o limbă necunoscută.

Două seri după aceea, la o altă adunare de rugăciune de la casă, clădirea s-a umplut până la refuz cu oameni. Adunarea a ținut până la ora unu noaptea. Cinci persoane au fost botezate în Duhul Sfânt, iar trei persoane au fost sfințite. Două surori aflate sub puterea lui Dumnezeu până după ora unu, vorbesc și cântă în limbi necunoscute. Cântatul putea să fie auzit peste dealuri. Acest fapt îi mișcă pe oameni, iar Dumnezeu urmează să facă minuni în acest loc. Dumnezeu nu recunoaște mărturisiri de credință întocmite de mâna omului, nici învățături și nici categorii sociale, dar recunoaște următoarele: „de veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării.“

LUPTAȚI PENTRU CREDINȚĂ.

Este privilegiul nostru să luptăm cu seriozitate pentru puterea care a fost în biserica apostolică timpurie – ca oamenii să fie vindecați instantaneu și botezați instantaneu în Duhul Sfânt. Puterea lui Dumnezeu se va pogori peste oameni în acest oraș. Dumnezeu dorește oameni care cred în El și care își exercită credința. Credința îl mișcă pe Dumnezeu, acesta este un lucru care îl face pe Dumnezeu să se grăbească, când omul ajunge la credință. Când Pavel și Sila au fost conduși în temnița din Filipi, ei s-au dus cu bucurie. Cei doi au cântat și s-au rugat, iar în miez de noapte Dumnezeu le-a auzit rugăciunile din cer și a zguduit pământul până când ușile s-au deschis. Cutremurat, temnicerul intenționa să-și ia viața. S-a văzut condamnat și ce s-a întâmplat? Cu toții au fost mântuiți. Cred că oamenii aceia au avut credință în Dumnezeu. Când l-au chemat pe Dumnezeu, ceva s-a întâmplat. Când vom dobândi noi acea credință desăvârșită? Domnul tocmai își pregătește acum poporul pentru lucrarea pe care o va înfăptui. Noi ne-am îndepărtat mult de ea. Diavolului nu-i place deloc să vadă cum ne întorcem, dar Dumnezeu este Cel care va stăpâni peste tot.

MILENIUL.

De 6.000 de ani, noi, oamenii, ne luptăm împotriva păcatului și împotriva lui Satan. Și în curând vom avea o odihnă de 1.000 de ani. După o trudă de 6.000 de ani, ne vom odihni într-o domnie de 1.000 de ani. Aceasta va fi domnia de o mie de ani (Iuda 14,15). Sfinții care au parte de prima înviere se vor întoarce cu Isus și vor domni

peste lumea lipsită de slavă (Apocalipsa 20:4). Locul nostru va fi mai presus decât îngerii, fiindcă suntem părtași ai naturii Sale divine și a caracterului Său veșnic, iar îngerii sunt pur și simplu duhuri curate. Noi vom putea să mergem și să venim, întocmai ca Isus când a înviat din morți. Vom putea să dispărem din vedere și să parcurgem milioane de kilometri într-o secundă. Pavel s-a rugat ca efesenii să poată să știe: „care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Cristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești.” (Efeseni 1:19,20). Noi vom fi „asemenea trupului slavei Sale” (Filipeni 3:21). Vom avea același privilegiu pe care l-a avut El, pentru că „vom fi ca El.” (1 Ioan 3:2). Noi vom străluci ca soarele în Împărăția Tatălui nostru. Vom avea înfățișarea cerească.

Aceasta e vremea în care puiul de leu și vițelul vor fi împreună, iar un copilaș îi va mâna (Isaia 11:6-9). Aceasta este vremea când Dumnezeu va da unora două cetăți în stăpânire, iar alțora le va da zece, iar cei doisprezece apostoli vor domni peste cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

În epoca mileniului, vom avea mare slavă; dar va fi încă o și mai mare slavă când Satan va fi fost judecat și aruncat în iazul de foc; cei blânzi, sufletele mântuite, vor moșteni pământul, iar noi vom trăi în cerul cel nou și în Noul Ierusalim, iar Isus va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl și se va așeza printre frați, iar noi vom avea aceeași slavă pe care Isus a avut-o cu Tatăl Său înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu va fi totul în toate iar noi vom fi înghițiți în nemurire. (1 Corinteni 15:24).

Este minunat cum Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său ca să adune niște mici viermi din țărână și să ne transforme în slavă și nemurire. Noi nu știm ce înseamnă aceasta până când nu începem să-l căutăm pe Dumnezeu. „Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.” Trebuie să continuăm în desăvârșire, în sfințenie, să fim botezați în Duhul Sfânt și să nu ne oprim aici, ci să continuăm spre desăvârșire și maturitate. Dumnezeu are multe lucruri pe care vrea să ne învețe rămânând umili la picioarele Sale.

În ziua de 11 august, un bărbat din partea centrală a Mexicului, un indian, a fost prezent în adunare și a auzit o soră nemțoaică vorbind în limba lui, limbă pe care Domnul i-o dăduse sorei. Bărbatul a înțeles, iar prin mesajul pe care Dumnezeu i l-a dat prin ea, el a fost cel mai fericit convertit, încât cu greu mai putea să-și stăpânească bucuria. Toată engleza pe care el o știa era: „Isus Cristos” și „Aleluia.” Bărbatul a mărturisit în limba lui maternă, mărturie care a fost tradusă de un alt bărbat care locuise în mijlocul aceluia trib de indieni. Acest indian brutal, aflat sub puterea Duhului a fost călăuzit să meargă și să-și pună mâinile peste una dintre femeile din adunare suferind de tuberculoză, care a fost vindecată pe loc și care s-a ridicat și a mărturisit cum a fost vindecată.

DUHUL URMEAZĂ SÂNGELUI.

Isus a zis: „Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.” Curățirea a avut loc înainte de botezul Penticostal. În seara aceea, înainte ca să fie vândut, Isus a spus: „Și voi sunteți curați, dar nu toți.” (Isus știa că Iuda îl avea pe diavolul în el.) Ucenicii au fost sfințiți înainte de Cincizecime, întrucât Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Știm că ucenicii fuseseră mântuiți cu mult timp înainte, pentru că Isus a spus: „Totuși, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” Dar noi știm că ei au fost sfințiți când Isus s-a rugat pentru ei, tocmai pentru că rugăciunile lui Isus nu trebuiau să primească răspuns în viitor, ci primeau răspuns pe loc. Isus a zis: „Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.” Ucenicii nu au fost doar sfințiți, dar au primit Duhul Sfânt într-o anumită măsură, fiindcă Isus a suflat peste ei, pe când erau în odăița de sus, zicând: „Luați Duh Sfânt!” Unii au apreciat că ucenicii nu au fost sfințiți până în Ziua Cincizecimii. Însă noi știm că Duhul urmează sângelui. Inima trebuie să fie curată înainte ca Duhul Sfânt să poată să îmbrace cu putere de sus. Nu este lucrarea Duhului Sfânt să mistuie păcatul moștenit și firea, pentru că nu Duhul Sfânt este Mântuitorul nostru. Sângele lui Isus ne curățește de tot păcatul. Ucenicii au fost curățiți și sfințiți, iar apoi ședeau în așteptare când Duhul Sfânt s-a revărsat peste ei.

De asemenea, noi știm că și Corneliu a fost curat, pentru că atunci când Domnul a coborât fața de masă înaintea lui Petru, El a zis: „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.” Duhul Sfânt s-a revărsat peste ei ca la început, iar ei au început să vorbească în limbi și să procească.

FĂGĂDUINȚA ÎNCĂ ESTE VALABILĂ.

Cei o sută douăzeci în Ziua Cincizecimii au fost botezați în Duhul Sfânt, potrivit făgăduinței. Convertiții lui Filip din trezirea spirituală din Samaria au fost botezați în Duhul Sfânt când Petru și Ioan au ajuns la ei venind din

Ierusalim, propovăduindu-le învățătura. Casa sutașului Corneliu a primit aceeași înzestrare cu putere, arătând că făgăduința a fost dată și neamurilor. Din nou, bisericii din Corint îi este atribuită consemnarea împlinirii făgăduinței. Că Biserica Apostolică a avut putere minunată este un fapt evidențiat prin remarcabila ei creștere, dar și prin însemnătatea Cuvântului. Astăzi, noi avem în față făgăduința aceluiași fel de putere. Dar cu privire la împlinirea ei?

Nu a prorocit Pavel că aceste lucruri vor înceta? Să vedem. 1 Corinteni 13:8 „Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.” Uneori, pentru că nu ne oprim ca să aflăm când vor fi toate acestea, sărim la concluzia că aceste lucruri s-au întâmplat. Trebuie doar să citim următoarele două versete pentru a stabili clar. „Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte; dar, când va veni ce este desăvârșit, acest "în parte" se va sfârși.” Pavel a cunoscut numai în parte și a profețit în parte, a vorbit în limbi numai în parte; dar când vine ceea ce este desăvârșit, cunoștința, prorocia și limbile lui Pavel vor înceta. Dacă acestea vor înceta în acea măreață și remarcabilă zi a Domnului, înseamnă că până atunci toate acestea trebuie să existe. Dragostea nu va pieri niciodată. Dar atunci când Domnul vine celelalte lucruri vor cădea. Făgăduințele lui Dumnezeu trebuie să dureze până când, prin Cuvântul lui Dumnezeu, vor fi retrase.

La începutul secolului al XVIII-lea, printre Protestanții francezi, erau manifestări minunate ale puterii Duhului însoțite de darul vorbirii în limbi. Quakerii timpurii au primit același stimul religios puternic și au avut și darul vorbirii în limbi. Biserica Irvingiană, cam pe la 1830, a avut botezul în Duhul Sfânt și vorbirea în limbi. În trezirea spirituală din Suedia între 1841 și 1843 erau prezente aceleași manifestări ale Duhului și darul vorbirii în limbi. În trezirea spirituală din Irlanda din 1859 există o consemnare a puterii Duhului în câștigarea de suflete și vorbirea în limbi de către bărbați și femei, toți plini de Duhul Sfânt. (Pentru cele de mai sus, sursa mea de autoritate este Istoria Bisericii Creștine a Episcopului Hurst, Volumul 1.) Bishop Taylor a lăsat consemnarea că a angajat o domnișoară ca să lucreze în mijlocul unui anumit trib din Africa, și pe care a lăsat-o să predice prin intermediul unui translator; însă, a revenit după două luni și a găsit-o predicând fluent în limba maternă a tribului, fără să fi învățat limba respectivă.

Un bețiv a ajuns sub convingere într-o adunare de stradă și a ridicat mâna ca ceilalți să se roage pentru el. Cei prezenți s-au rugat ca duhul de băutură să fie alungat, iar pofta de băutură a dispărut. Omul a venit în adunare și a fost mântuit, sfințit și botezat în Duhul Sfânt, iar la trei zile de la momentul în care el încă era beat vorbea într-o nouă limbă, laudându-l pe Dumnezeu pentru Cincizecime. Cu greu se mai recunoaștea pe sine însuși.

O soră a fost vindecată de turbeculoză pe când mai avea doar o parte rămasă din plămânul stâng. Ea a căzut în transă timp de trei zile și a văzut Cerul și iadul, precum și lucruri de nedescris. Ea a primit Cincizecimea și darul vorbirii în limbi și simte chemarea pentru misiune într-o țară străină.

Propovăduirea recuperării pagubelor din vechime se datorează Domnului. Oamenii plătesc vechi datorii, făcând din rău bine, alungând resentimentele din cale, etc. Cineva care a fost eliberat din patima băuturii a mărturisit până și infracțiunile comise și s-a oferit să plătească cu pedeapsa prevăzută de lege. Peste oameni care trăiau în preacurvie sau familii în care soțul în viață sau soția în viață sunt despărțiți, Dumnezeu revarsă minunat Duhul Său în această ordine normală a lucrurilor.

CREDINȚA APOSTOLICĂ

EXPERIENȚĂ A CREDINȚEI ÎN DUMNEZEU LA NEVOIE.

Prima dată când nu am avut lemne, după ce Domnul îmi arătase să cred în El, l-am rugat pe Domnul pentru niște lemne, dar lemnele nu au sosit. Domnul mi-a arătat că nu puteam să cer ceea ce deja aveam. Dacă era făină în banișă, nu puteam să cer făină până când făina nu se termina. În dimineața aceea, am coborât în pivniță și am găsit niște legături de esență tare care fuseseră lăsate de o parte și pentru ziua respectivă au fost lemne suficiente. În dimineața următoare i-am cerut din nou Domnului niște lemne. Lemnele tot nu au sosit. Atunci am adunat resturi de lemne și așchii suficiente și pentru ziua aceea.

În dimineața următoare, am venit înaintea Domnului și i-am spus. „Tată, nu mai sunt nici resturi, nici așchii, acum nu mai avem lemne. Trimite-mi lemne.“ M-am dus în oraș și am uitat cu totul de acest lucru. Nu m-am gândit la lemne, până când am ajuns acasă, iar fiica mea a întrebat: „Tati, cine a adus lemnele?“ Eu i-am spus că nu trebuie să se tulbure, pentru că Domnul le-a trimis. Dar ea a spus: „Un om a adus lemnele, cine a fost cel pe care l-ai trimis tu?“ Eu am crezut că glumește, dar ea a zis: „Uită-te în ladă și în pivniță.“ Am coborât și am găsit o grămadă imensă de lemne, gata să fie puse în sobă, tăiate exact la lungime pentru soba noastră.

O vreme nu am știut cine a adus lemnele; dar într-o zi pe când aveau loc adunări în partea de sud a orașului Seattle, un om m-a invitat acasă la el, iar în timp ce eram la masă îmi zice: „Vreau să-ți spun ceva ce mi s-a întâmplat. Treceam pod cu o încărcătură de lemne. Soția mea scrisese o listă cu unele lucruri de care aveam noi nevoie acasă, iar eu aveam nevoie de nutreț pentru caii mei. Tocmai luasem încărcătura de lemne ca să obțin alimentele și nutrețul. În timp ce eram pe pod și fără să fie cineva lângă mine, am auzit un glas, venind din spatele meu și de deasupra mea, zicând: ‘Du lemnele astea la McConnell.’ M-au uitat în jurul meu și nu era nimeni. Eu am zis: ‘Nu pot să duc lemnele astea la McConnell, trebuie să iau alimentele și nutrețul.’ Și am mânat mai departe. Glasul s-a auzit din nou: ‘Du lemnele astea la T.W. McConnell.’ Eu am zis: ‘Cum pot să duc lemnele astea la McConnell; îmi trebuie alimentele și nutrețul pentru caii mei.’ Și pentru a treia oară glasul a vorbit, dar atât de tare, că m-am speriat și am răspuns: ‘Bine, am să le duc!’ fiindcă am crezut că Domnul mi-a vorbit. Nimeni nu era prin preajmă.“

„Am mers și m-am interesat, în cele din urmă m-am uitat într-o carte de telefon și am aflat unde locuiești. Am mânat până la casa ta și am descărcat lemnele, după aceea m-am întors cât am putut de repede acasă, am încărcat niște lemne pe care le aveam și am mânat înapoi în oraș, am vândut lemnele imediat ce am ajuns în oraș, am cumpărat nutrețul și alimentele, iar de atunci am prosperat cu niciodată înainte.“

T.W.M.

FOC CĂZÂND LA OAKLAND.

Un grup de lucrători a plecat din Los Angeles la Oakland. Toți sunt botezați în Duhul Sfânt și vorbesc în limbi. Ei sunt: Fratele G.W. Evans și soția, Sora Crawford, Fratele Johnson, Sora Louisa Condit și Fratele Manley, care este redactor la „Household of God“ (Casa lui Dumnezeu). Fratele Manley venise special din Oakland să vadă mișcarea, dar nu a avut parte de Cincizecimea lui până când a revenit. Veștile aduse înapoi de Fratele Evans spun că sute de persoane au venit la altarul de rugăciune, mulți au fost convertiți, sfințiți și vindecați, iar treizeci de persoane au avut parte de Cincizecimea lor și vorbesc în limbi. Lăudat să fie Dumnezeu! Sfinții din Los Angeles se bucură să audă veștile bune.

Un domn care a venit a zis: „Am fost afectat de paralizie timp de optsprezece ani lungi și dacă ați vrea să faceți ceva, puteți să vă puneți mâinile peste mine?“ Înainte ca să se înalțe rugăciuni pentru dumnealui, el a chemat un medic ca să fie martor. Domnul l-a eliberat pe bietul om din suferința lui în prezența medicului.

Un păstor din oraș, după opt ani de suferință, a fost ridicat de pe patul lui de suferință.

S-au înălțat rugăciuni pentru un cineva care era surd și care a zis că jumătate din viața sa nu a fost în stare să audă. Dumnezeu i-a vindecat auzul imediat după ce a fost uns cu untdelemn și după rugăciunile înălțate pentru

el. Omul fusese medic în Oakland. El are peste o sută cincizeci de kilograme. Domnul l-a trântit la podea și i-a dăruit Cincizecimea lui proprie.

DOMNUL ÎL TRIMITE.

Un misionar pentecostal a plecat în alte țări, Fratele Thos. P. Mahler, un tânăr de naționalitate germană. El are darul vorbirii în limbi, pe lângă darul cunoștinței și a altor daruri. De aici el a plecat în San Bernardino. El poate să treacă prin Alaska, Rusia, Norvegia și Germania spre destinația sa din Africa. În timp ce fratele era pe punctul de plecare, Fratele Post a vorbit despre chemarea tânărului și a avut un mesaj în limbi pentru Fratele Mahler, mesaj pe care l-a tălmăcit după cum urmează: „L-am uns pe acest frate scump cu Duhul Meu, iar el este un vas ales de Mine să predice multora Evanghelia și să sufere martiriul în Africa.“ Așteptăm ca fratele nostru să ne scrie despre lucrările lui Dumnezeu. Rugăciunile noastre îl însoțesc.

ROBE PENTRU RĂPIRE.

Ziarele lumii spun: „Oamenii aceștia își cumpără robele pentru răpire.“ Nu este menirea noastră de a respinge vreo relatare de evenimente, dar faptul acesta aduce în discuție subiectul robelor pentru răpire, credem că le cumpărăm de la Isus, fiindcă El a zis: „te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe.“ Credem că momentul răpirii se apropie „Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Cristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.“ (1 Tesaloniceni 4:16,17). Noi nu vom învia ca să-l întâmpinăm pe Isus în hainele cu care am fost înmormântați sau orice alt fel de haine pământești. Hainele pământești le vom lăsa aici, în urma noastră, întocmai cum a făcut Isus când a ieșit din mormânt. Ioan a văzut fâșiile de pânză jos, iar Petru, care venea după el, a văzut „fâșiile de pânză jos“ și „ștergarul făcut sul.“ Totuși, Isus era îmbrăcat când ucenicii l-au întâlnit. Așa vom fi și noi când vom fi schimbați într-o clipită, îmbrăcați cu veșminte care nu sunt făcute de mâini omenești, bune pentru mireasa lui Cristos să le poarte în curțile Împărăției Cerului.

Veșmintele pe care Isus le-a purtat după învierea Lui puteau să apară și să dispară și să treacă prin ușile zăvorâte și prin pereți. Veșmintele Lui nu aveau nimic ca cele de pe pământ. Mulți care sunt atât de mândri de îmbrăcămintea lor aici, nu fac altceva decât să-și vândă dreptul lor de întâi născut pentru un blid de linte, fără să știe ce pierd. Nu are importanță cât de sărăcăcioase pot fi hainele noastre, Domnul îi cunoaște pe cei care sunt gata și care strălucesc pe deplin în omul ascuns al inimii.

VESTEA BUNĂ DIN DANVILLE, VIRGINIA.

Fratele și Sora A.G. Garr, foști lideri ai lucrării Burning Bush (Rugul Aprins) din Los Angeles, au fost botezați cu putere în Duhul Sfânt și au primit darul vorbirii în limbi, mai ales limba din India și dialecte ale acesteia. Fratele Garr a fost învrednicit să se roage pentru o persoană din India, toată rugăciunea fiind înălțată în limba maternă a persoanei respective, și-anume în limba bengali. Sora Garr a vorbit și în limba chineză. Cei doi soți au plecat din Los Angeles în partea de est în luna iulie prin Chicago, unde s-au întâlnit cu liderii lucrării Rugul Aprins, iar după aceea au plecat spre Danville, Virginia unde au predicat sufletelor înfometate. De acolo, cu voia Domnului, ei vor pleca spre India.

Printr-o scrisoare primită de la Fratele Garr aflăm că Dumnezeu își onorează scumpa Lui Evanghelie în mod minunat, răscumpărând, sfințind și umplând cu Duhul Sfânt pe aproape toți membrii grupului Rugul Aprins. Fratele scrie că, atunci când au vorbit în limbi, oamenii au primit atâta încredere în botezul lor Pentecostal, încât cei care erau bolnavi au fost vindecați imediat.

LIMBILE ÎI CONDAMNĂ PE PĂCĂTOȘI.

Am decupat următoarele rânduri dintr-o publicație Credința Apostolică tipărită de către Fratele Chas. Parham în Baxter, Kansas.

„Un eveniment remarcabil al puterii de cercetare a lui Dumnezeu a fost consemnat în Melrose, Kansas, în timpul unei treziri spirituale la un serviciu ținut de câțiva dintre tinerii noștri în locul acela.“

„Puterea Duhului Sfânt s-a manifestat din belșug în adunări prin vorbirea în limbi necunoscute. Faptul acesta a fost mult criticat de oamenii din oraș și din împrejurimi. Astfel, medicul-șef, căruia îi erau familiare diferite limbi, a fost convins să participe la adunări ca să denunțe că totul ar fi fost un șiretlic. Domnișoara Tuthill, într-o limbă necunoscută de ea, dar pe care medicul-șef o cunoștea, fiindcă era limba italiană, i-a rostit întregul nume, pe care nimeni din oraș nu-l știa, spunându-i lucruri care se întâmplaseră în viața lui cu peste douăzeci de ani în urmă, dar și de atunci până în prezent, iar la un moment dat medicul-șef a strigat după îndurare și a căzut pe genunchi, căutându-l pe Dumnezeu.“

În ziua următoare, medicul-șef și-a găsit mântuirea deplină, iar acum este un credincios ‘în Evanghelia pe care Isus a propovăduit-o’ și un credincios în puterea Duhului Sfânt care ne-a fost dată că să mărturisim despre Cristosul Cel Viu. Acum, el spune că mai degrabă s-ar ruga pentru bolnavi decât să le dea medicamente și că se gândește serios să renunțe la profesia lui pentru a merge în lucrarea Domnului.“

„Multe suflete scumpe au fost mântuite, sfințite și botezate în Duhul Sfânt ca rezultat al predicării Cuvântului sub ungera puterii Duhului.“

DUHUL SFÂNT CÂNTĂ.

O cântare într-o limbă necunoscută a fost tălmăcită după cum urmează:

„Cerul răsună de armonii,
Cu laude pentru Dumnezeu;
Pământul tot cântă și el,
Pe Domnul lăudând cu zel.“

BIRUINȚA ÎI URMEAZĂ RĂSTIGNIRII.

Gândiți-vă ce a atârnat în acel ceas important pe care Isus l-a îndurat. Nici un ceas din întreaga istorie nu a fost încărcat cu astfel de interese veșnice. A fost un ceas decisiv, iar Isus a fost o jertfă de bunăvoie. El a spus: „Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta!“ Există un ceas important în viața fiecărui bărbat și a fiecărei femei. Unii poate chiar acum își înfruntă crucea, Ghetsemane-ul lor. Vei zice: „Tată, izbăvește-mă din ceasul acesta?“ Știi binecuvântarea care a venit când Isus a îndurat crucea, disprețuind rușinea. Înfruntă ceasul. Dumnezeu îți va da har în ceasul împrejurării tale. Unii dau înapoi. Dar să ne rugăm: „Doamne, scapă-mă de faptul de a da înapoi.“ Cristosul nostru, care a parcurs fiecare pas pe cale, zice: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.“ Când ajungem pe partea crucii unde este învierea, slava și biruința vor fi de negrăit.

EXEMPLARE DE SONDAJ.

Dacă primești un exemplar de sondaj al acestei publicații și dacă dorești să continui să primești publicația, trimite-ne numele tău și adresa ta la **Credința Apostolică, Strada Azusa nr. 312, Los Angeles, California**. Abonamentul este gratuit. Dacă știi niște suflete înfometate cărora vrei să le trimiți publicația, trimite-ne adresele lor și după cum Domnul îngăduie noi vom expedia publicația. Deținem 5.000 de exemplare tipărite ale acestei ediții. Bani provin din răspunsul la rugăciune. Următoarea ediție va fi publicată așa cum îngăduie Dumnezeu.

VINE ISUS.

Sora Anna Hall, care a venit aici din Houston, Texas, ca răspuns la chemarea lui Dumnezeu, acum ajută în Los Angeles. Domnul a călăuzit-o în Botezul Penticostal și darul vorbirii în limbi, fără ca ea să audă adevărul din altă parte, decât din Cuvânt. Sora a povestit următoarea splendidă vedenie și descoperire.

În urmă cu câteva săptămâni, în timp ce ne aflam în tabăra noastră, în prima seară când am făcut chemarea la altarul nostru de slujire au fost acolo peste o sută de persoane căutându-l pe Dumnezeu și o surprinzătoare putere mi-a pătruns ființa și pe care am mai simțit-o încă o dată înainte, când Dumnezeu a vrut să-mi descopere ceva. Am aflat că merită să aștept în tăcere înaintea Domnului. Am mers acasă la fiica mea și m-am pregătit de culcare. Imediat ce zorii cenușii au început să apară, m-am trezit ca și când cineva m-ar fi atins pe umăr și am simțit aceeași putere. Am auzit ciripitul frumos al unei păsări și am crezut că era o pasăre cântătoare care s-ar putea să fie pe aproape. Dar nu, părea a fi undeva adânc în sufletul meu. Și în timp ce minunata pasăre a început să cânte, am văzut înaintea ochilor mei fața un copilaș. În timp ce cântecul păsării a început să vibreze, a început și să se asemene cu murmurul unei ape curgătoare peste pietre. Murmurul a crescut până când s-a auzit asemenea vuietului de ape, iar fața s-a mărit până când a ajuns o față matură. Eu am zis: „Sigur acesta este un mesager venit din Țara Sântă.” Glasul a răspuns: „Da și am venit să-ți spun că Isus vine. Du-te înainte în Numele Meu, predică Evanghelia Împărăției, fiindcă lucrarea Regelui impune grăbire. Poporul Meu are timp doar ca să obțină frumoasele straie și să se pregătească pentru ospățul nunții din Ceruri.” Iubiții mei, aveți voi frumoasele robe ale neprihănirii? Eu am răspuns: „Doamne, descoperă-mi ce înseamnă acestea, cântatul păsării și murmurul apei curgătoare.” Și Dumnezeu mi-a vorbit: „Cântatul minunatei păsări și fața copilașului a fost proclamarea primei veniri în lume; iar murmurul multor ape este proclamarea că Isus Cristos vine curând.”

Pocățiți-vă și credeți Evanghelia, fiindcă Împărăția Cerului este aproape.

VINDECAT DIVIN.

Fratele J.A. Warren din Houston, Texas, povestește experiența lui, după cum urmează: „Timp de doi ani am suferit de răceală și febră și nu am putut niciodată să scap de ele. Eram doborât din cauza lor, când mi s-a spus că Domnul mă va vindeca și că El dorea să o facă fără ajutorul medicinei, în mintea mea a rămas faptul că nu voi mai avea o altă răceală și că Domnul avea să mă vindece. Răceala urma să apară dimineața, cam pe la ora șapte. A început să se instaleze și eram pe punctul de a-i striga pe ai mei ca să vină să mă acopere mai mult, când mi-am amintit cum l-am luat pe Domnul drept Vindecătorul meu. Așa că m-am ridicat din pat și m-am îmbrăcat, ca să nu-l las pe diavolul să mai aducă o răceală peste mine și m-am pregătit pentru micul dejun. Când a sosit mașina cu gheață, iar nepoțelul meu mi-a atras atenția asupra ei, am început să zic: ‘Nu, nu am să iau gheață pentru că aceasta este ziua mea răcoroasă.’ (Aveam obiceiul să iau gheață numai în ziua în care aveam febră.) Apoi, m-am oprit și mi-am zis: ‘Ba da, am să iau gheață.’ Și am băut apă rece toată ziua. Am fost vindecat și în două luni am câștigat aproape paisprezece kilograme în greutate.”

RUȘII AUD PROPRIA LOR LIMBĂ.

Diferite naționalități aud Evanghelia în propria lor „limbă în care s-au născut.” Sora Anna Hall le-a vorbit rușilor în biserica lor din Los Angeles, în propria lor limbă, după cum îi dădea Duhul să vorbească. Ei au fost atât de bucuroși să audă adevărul, încât au plâns și chiar i-au sărutat mâinile. Rușii sunt niște oameni simpli, curați și infomețați după Evanghelia deplină. Seara trecută, fiind prezent în adunare un grup mare de ruși, Fratelui Lee, un convertit și fost catolic, i s-a permis să le vorbească în limba lor. În timp ce el vorbea și cânta, unul dintre ruși a venit și l-a îmbrățișat. A fost o privesște sfântă, iar Duhul s-a revărsat peste ruși, și peste alții, și cu toții l-au slăvit pe Dumnezeu.

Un serviciu de botez în apă s-a ținut la Terminal Island (Insula de la Capăt), una dintre plajele de lângă Los Angeles. O sută șase persoane au fost botezate în ocean. Aproape 500 de persoane au coborât pe plajă venind din Los Angeles petrecând ziua acolo. Un număr suplimentar de mașini au sosit pline cu oameni, erau așa de multe cântări, strigăte de bucurie și o plăcută adunare de care Insula de la Capăt nu avusese parte înainte. Ziua a fost petrecută în servicii de închinare și serviciul de botez în apă. Fratele Seymour a oficiat serviciul de botez. Cu toții au fost botezați prin scufundare.

Monrovia, Pasadena, San Pedro, Sawtelle și Whittier sunt locuri în jurul Los Angelesului care au fost aprinse de focul Penticostal. Elysian Heights și Hermon, suburbii ale Los Angelesului au adunări pentru rugăciune în case și unde sufletele sunt botezate în Duhul Sfânt. Două biserici ale mișcării sfințirii, una în Los Angeles și una în Monrovia au fost aprinse de foc, slujitorii și nenumărați membri ai adunării primesc Cincizecimea și vorbesc în limbi. Lucrătorii Rugului Aprins din Los Angeles au intrat în mișcare ca un singur trup, iar nenumărate persoane alte diverselor misiuni, precum oameni de la Noul Testament și oameni de la Nazareneni sunt umpluți cu Duhul și duc binecuvântata lumină altor suflete înfometate. Dorința noastră nu este să demolăm biserici, ci să facem biserici noi din cele vechi. Noi ne rugăm lui Dumnezeu să trimită Cincizecimea fiecărei biserici.

DOMNUL CONDUCE.

Noi îl chemăm sincer pe Domnul în ajutor să conducă publicarea acestei foi, El fiind Redactorul-Șef și Directorul de afaceri. Noi publicăm foaia aceasta având călăuzirea împiedecă a Domnului. Sute de lucrători și misionari vor fi reprezentați prin această foaie. Dorința noastră este ca nici un scriitor uman să nu primească vreo cinste, pentru ca cinstea să poată să fie într-un tot spre slava lui Dumnezeu, iar publicația să poată să glăsuiască puterea și prezența Dumnezeului Atotputernic care îi mișcă pe oamenii din Los Angeles și pretutindeni în lume. Noi pornim fără să avem în vedere nici măcar un bănuț, dar în biroul din mica odăiță de sus, aflat deasupra misiunii de pe Strada Azusa, noi ne-am plecat genunchii și l-am rugat pe Dumnezeu să trimită mijloacele pentru publicarea acestei foi. În scurt timp, banii au început să fie trimiși. Nu se va intra în nici un fel de datorii. Publicația va fi tipărită numai după felul în care banii vor sosi în avans.

MESAJ DE LA DUMNEZEU.

Un mesaj care a fost dat prin vorbirea în limbi pentru poporul lui Dumnezeu a fost acesta: „Smeriți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu!” Acum, El este pe cale să miște lumea printr-un val puternic al puterii Cincizecimii și mântuirii. O soră a avut o vedenie a poporului lui Dumnezeu ca niște vase care erau pline, iar Domnul a spus: „Vasele trebuie deșertate, iar Eu am să le umplu!”

ARESTAT DE DRAGUL LUI ISUS.

Un frate care a fost botezat în Duhul Sfânt a fost arestat din cauza deranjului pe care predicarea Evangheliei l-a creat printre oamenii care s-au îngâmădit în jurul cortului în Pasadena. În timp ce fratele stătea în picioare, ca să răspundă la acuzarea de tulburare a liniștii, un alt frate spune ca a văzut un înger care stătea în picioare alături de cel acuzat. Fratele a fost eliberat. Domnul înfăptuiește lucruri mari în acel loc, iar noi ne așteptăm la lucruri și mai mari.

Niște lucrători propovăduiau la un colț de stradă în Los Angeles și un sărman bețiv tocmai fusese mântuit, când un polițist s-a apropiat dându-le ordin să se oprească, iar pe doi dintre ei i-a luat la închisoare. Sora a cântat tot drumul până la închisoare, strigând de bucurie și laudându-l pe Dumnezeu în timp ce se aflau în închisoare. Personalul de acolo nu mai avea răbdare ca să scape de ei și să le dea drumul. Între timp ceilalți lucrători s-au întors la misiune și le-a spus cum fuseseră arestați lucrătorii, iar ei s-au dus cu toții la altarul de rugăciune unde s-au rugat și au înălțat laude lui Dumnezeu; și curând cei arestați au intrat și ei în clădirea misiunii. Noi suntem gata nu doar să mergem la închisoare, dar să ne dăm viețile pentru Isus.

MISIONARI PENTRU IERUSALIM.

Un grup de trei misionari, Fratele Andrew Johnson și surorile Louisa Condit și Lucy M. Leatherman, care au fost botezați în Duhul Sfânt și care au primit darul vorbirii în limbi, au plecat spre Ierusalim, mergând prin Oakland, de unde au plecat în data de 10 august. Au sosit vești cu privire la adunările avute în drumul lor și anume că patru suflete au avut parte de Cincizecimea lor în Colorado Springs și trei suflete în Denver. Fratele Johnson a primit darul vorbirii în șapte limbi diferite, dintre care una este limba arabă. Sora Leatherman vorbește în limba turcă, iar alte persoane, pe când încă grupul se afla în Oakland, vorbeau pe stradă despre darul vorbirii în limbi.

Sora Leatherman a început să vorbească tocmai când un bărbat, care purta un fes turcesc, se apropia. Omul a ascultat cu uimire și a întrebat-o la ce facultate a frecventat, zicând că sora a vorbit în cea mai desăvârșită limbă turcă pe care el a auzit-o vreodată vorbită de o persoană străină. Persoana respectivă era un om educat absolvent de facultate din Constantinopol (Istanbul). Sora i-a spus că Duhul Sfânt i-a dat limba pe care ea nu o înțelege, iar el a fost prima persoană care a tradus-o.

Când lăsăm de o parte Sângele lui Isus, atunci Satan are putere să ne împingă la fanatism, dar nici o putere din iad nu este în stare să-și croiască drum spre Sângele lui Isus.

Aceasta este o trezire spirituală mondială, ultima trezire spirituală pentru a-l aduce pe Isus al nostru. Biserica își desfășoară ultimul ei marș pentru a-și întâlni Iubitul.

Fratele John Matthews, un slujitor din San Luis Obispo, scrie că el însuși împreună cu mica turmă sunt în armonie cu trezirea spirituală din Los Angeles, așteptându-l pe Domnul de Cincizecime să vină în același fel.

Un misionar care s-a reîntors din Africa a fost prezent în adunare, când o soră a mărturisit într-o limbă africană, pe care fratele misionar a tradus-o, traducerea fiind: „Domnul este soțul meu.“

Un grup format din patru lucrători botezați în Duhul Sfânt au plecat în Arizona. Cu mare greutate cunoaștem numele oamenilor din cadrul acestei mișcări și nu am reușit să le obținem. Nădăduim să primim o comunicare din partea lor.

„Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.“ Noi înțelegeam că aceste cuvinte înseamnă sfințire, însă, din moment ce am primit Cincizecimea, vedem ce înseamnă râuri de apă vie. Înseamnă că Domnul propovăduiește propriile Sale predici, cântă propriile Sale cântări și că procește.

„Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și înveseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară.“ (Ioel 2:23). El a dat ploaia timpurie cu moderație la Cincizecime, și Domnul va trimite peste noi, în aceste zile din urmă, ploaia timpurie și ploaia târzie. Sunt multe lucruri de înfăptuit prin Duhul Sfânt în aceste zile din urmă.
